

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 8. 2005, č. j. 36 Az 159/2004 – 25,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 31. 8. 2005, č. j. 36 Az 159/2004 – 25, zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 5. 2004, č. j. OAM-924/VL-11-ZA07-2004, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaného nebyl žalobci udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a dále na žalobce nebyla vztažena překážka vycestování. Krajský soud dospěl v odůvodnění rozsudku k závěru, že žaloba žalobce ze dne 15. 6. 2004 není důvodná, a proto ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost a požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. Uvedl, že rozhodnutí správního orgánu napadá v celém rozsahu pro jeho nezákonnost, a vyjmenoval ustanovení zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, která byla v průběhu správního řízení porušena. Stěžovatel konstatoval, že jeho problémy jsou jen zdánlivě soukromého charakteru, vydírání mafiemi státní orgány trpí a podporují je, proto je velmi nebezpečné obracet se na policii. Poukázal na čl. 53 a čl. 43 Příručky k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků, vydané Vysokým komisařem OSN pro uprchlíky v lednu 1992 v Ženevě. Stěžovatel požádal o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů a navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 22. 12. 2005, č. j. 36 Az 159/2004 – 45, návrh stěžovatele ze dne 17. 11. 2005 na ustanovení zástupce zamítl a dále stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení této výzvy odstranil nedostatek svého podání

ze dne 17. 11. 2005 spočívající v tom, že stěžovatel není zastoupen advokátem, ačkoliv sám nemá právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Současně stěžovatele poučil o tom, že nevyhoví-li této výzvě ve stanovené lhůtě, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 3. 1. 2006, což stěžovatel potvrdil vlastnoručním podpisem na doručence, která je založena ve spisu.

Stěžovatel v soudem stanovené lhůtě, ani později, nereagoval na výzvu soudu k odstranění nedostatku svého podání ze dne 17. 11. 2005 spočívajícího v tom, že stěžovatel není zastoupen advokátem.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že stěžovatel nesplnil povinnost předepsanou ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud stěžovatel nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatel právnické vzdělání nemá, na výzvu soudu však nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení, přestože byl řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 – 19).

Nedostatek zastoupení stěžovatele brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a ustanovení § 120 s. ř. s. odmítl.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud již nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, ani nezkoumal další náležitosti kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 a ustanovení § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. srpna 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu

